

Sinadura batek konpondu ezin duena

Kanal tekniko batek datu sentikorretarako balio ez duenean, sinatutako baimen batek ere ez du egoki bihurtzen. Sinadura batek aldatzen duen gauza bakarra jasotzen duenaren lasaitasun faltsua da; datuek bide beretik jarraitzen dute.

Ulertzeko: Bileran norbaitek asmo onenarekin dio: «denek erabiltzen dute WhatsApp; bezeroek baimen bat sinatu dezatela eta kitto». Arduratsua dirudi — paper bat dago, sinadura bat, data bat. Baina sinadura horrek ez ditu datuak lekuz aldatzen, eta sinatzen duena ia inoiz ez da bere intimitatea kanal horretatik bidaiatzen ari den pertsona bakarra. Eta hala balitz ere, sinadura batek ere ez du ilegalitate bat legezatzaten.

Zentzuzkoa dirudien irteera

Eszena hori behin eta berriz errepikatzen da bulegoetan, kontsultetan eta aholkularitzetan — eta baita askoz ere leku apalagoetan ere. Bezero baten etxeko argazkiak bidaltzen dituen pintorea. Izen, helbide eta telefonoarekin faktura bat bidaltzen duen iturgina. Goizero jasotzen duenaren helbidea mugikorrean gordetzen duen taxilaria. Kontratatu duenaren NANA txat bidez bidaltzen duen autonomia. Ez da pelikula judizial bateko kasurik behar telefono batetik nor bera ez den pertsonen datuak zirkulatzeko.

Eta leku horietako edozeinetan, lehenago edo beranduago, irteera dotore bera agertzen da. Norbaitek zalantza agertzen du — zuzena al da hau hemendik bidaltzea? — eta, elkarrizketa deseroso jarri baino lehen, erantzun eroso dator: bezeroak baimen bat sinatu dezala. Berak baimena ematen badu, listo.

Irteera erakargarria da, deserosotasuna konpontzen duelako tresna aldatu gabe, ezer berririk ikasi gabe, kosturik gabe. Arduraren forma du: dokumentu bat, sinadura bat, data bat. Eta, hala ere, ez du konpontzen konpondu nahi zuen arazoa. Estali egiten du.

Sinadura batek ez ditu datuak lekuz aldatzen

Gauzarik sinpleenetik hastea komeni da, horixe baita alde batera uzten dena. Baimen bat paper bat da. Ez du aldatzen mezua nora doan, ezta zein zerbitzaritan geratzen den kopia bat, ezta norbaitek irakur dezakeen ere agindu egokia iristen bada edo segurtasun-haustura bat badago. Bezeroaren dokumentuak azpiegitura beretik pasatzen jarraituko du, herrialde berean, enpresa berak kudeatuta, sinadurarekin zein gabe.

Sinadurarekin aldatzen den gauza bakarra profesionalaren aldartea da: zalantzatik lasaitasun faltsu batera pasatzen da, datuen ibilbidean inolako aldaketarik gertatu gabe. Sinadura norberak bere buruari ematen dion baimen bat da, gauza bera egiten jarraitzeko.

Gelan zegoen inork eman ezin zuen baimena

Hemen dago kontuaren muina. Pentsa dezagun dibortzio batean. Bezeroak baimena sinatzen du: ados, bere datuak doazela behar den lekutik. Baina kanal horretatik ez dira bezeroaren datuak soilik joaten. Beste aldearen

izena doa. Zaindupean dagoen adingabearen datuak doaz. Perituaren txostena doa, hirugarren baten lekukotza, ezkontidearen kontu-zenbakia.

Pertsona horietako bat bera ere ez da bulegoan eseri. Inork ez du ezer sinatu. Profesionalak arazo guztia ez zen pertsona bakarraren baimena lortu du, eta tartean zeuden guztien datuak tratatzen jarraitu du, inori ezer galdetu gabe — ezin zuelako galdetu.

Gauza bera gertatzen da beste langile batzuk aipatzen dituen lan-espediente batekin, senideei buruz hitz egiten duen txosten kliniko batekin, edo bezeroaren beraren hornitzaile eta bezeroak jasotzen dituen deklarazio batekin. Hirugarren baten informazioak ez dio babestuta egoteari uzten ematen duen pertsonak paper bat sinatu duelako. Ez zen berea baimena emateko.

Sinadura bat iristen ez den lekuak

Ia inoiz proban jartzen ez dugun muga bat dago: sinadura bat zurea den lekura arte bakarrik iristen da. Zurea dena eman dezakezu. Beste batena, ez — sinadura oso polita izan arren.

Aita batek ezin du baimenik sinatu bere semeari kalte egiteko. Paper horrek ez du balio, eta ez zigilurik ez duelako: baimen hori ematea inoiz ez zegoelako bere esku. Bezeroaren baimenak berdin funtzionatzen du — berea dena estaltzen du eta hor gelditzen da.

Eta muga horren barruan ere ez du dena estaltzen. Sinadura batek ez du lege bihurtzen legeak onartzen ez duena, norbaitek sinatzen badu ere. Adostasuna ez da giltza nagusi bat: ate bakarra irekitzen duen giltza da — norberarena —, eta ate horrek ere ez du biderik ematen debekatuta dagoenera.

Eta argi eta garbi esan behar da, ia inoiz esaten ez den zatia delako: legeak onartzen ez duena babesteko sinadura bat eskatzea — edo ematea — ez da keinu neutral bat. Kasuaren arabera, hori saiatzea bera arau-hauste berri bat da. Ez du arazoa konpontzen: okerragotu egiten du.

Kontra bihurtzen den sinadura

Eta aurrez aurre begiratu beharreko bira bat dago. Baimena jasotzeak ez du profesionala lehen bezala uzten: okerrago uzten du.

Paper hori, batez ere, norbaitek bere buruari galdera zuzena egin ziola frogatzen duen agiria baita — hau egokia al da? — eta irtenbide baten ordez plazeo batekin erantzun zuela. Hirugarren baten datuak behar ez zen lekuan zergatik amaitu zuten azaldu behar den egunean, sinatutako baimena ez da uste zen ezkutua izango: arriskua ezagutzen zela eta sinadura batekin estaltzea erabaki zela frogatzen duen dokumentua izango da. Ardurazko itxura horrek aztarna uzten du. Sinadurak ez du arazoa artxibatzen; data jartzen dio.

Konpontzen duen gauza bakarra

Sinadura batek ezer konpontzen ez badu, zerk konpontzen du? Gauza bakarrak: datuak joan behar ez duten lekura ez joateak.

Kanalak dokumentuaren kopia bat hirugarren bati ematen ez dionean — bidaltzen duenaren gailutik jasotzen duenarenera zuzenean doalako, gordeko duen tarteko zerbitzaririk gabe —, ez dago ezer baimendu beharrik, inori baimenik eskatu beharrik, ezta gero justifikatu beharreko aztarna deserosorik ere. Arazoa ez da inprimaki batekin kudeatzen: desagertu egiten da arkitekturak ez duelako sortzen.

Hau ez da tresna bakar baten propietatea — diseinuaren propietatea da, eta edukitzeko modu bat baino gehiago dago. Tresna horiek gainerakoetatik bereizten dituen ez da ohar legalean hobeto idatzitako promesa bat, arauak betetzeko inork sinatu beharrik ez izatea baizik.

Sinadura bat baimena eskatzeko modu zibilizatua da. Baina aurrean dagoenari bakarrik eskatu dakiok baimena. Eta profesional batek kudeatzen dituen ia datu sentikor guztietan, intimitatea benetan jokoan duten pertsonak ez daude gelan, ez dute sinatuko, eta ez lukete zertan fidatu norbaitek beren izenean sinatzeaz. Horregatik, galdera zuzena ez zen inoiz izan «nola lortu hau baimenduta geratzea?», baizik eta «zergatik behar dut baimena ondo aukeratutako kanal batek eskatzera behartuko ez nindukeen zerbaitetarako?».

Editore-oharra: Cuadernos hauek enpresak edo produktuak aipatzen dituztenean, ez da akusatzeko. Horiek eraikitzen dituztenek milioika lagunek erabiltzen eta estimatzen duten lana egiten dute. Seinalatzen duguna estrukturala da — eredia, ez marka. Markak adibide gisa agertzen dira, irakurleak ezagutzen dituenak direlako.

Gehiago irakurtzeko

- Koaderno honek alde batera uzten ditu, propio, xehetasun arauemaileak — artikulua eta sententziak —, desmuntatzen duen argumentua ez delako juridikoa: irteera eroso bat da. Kanala zergatik den garrantzitsua azaltzen duen armazoi legala hurrengo bi Koadernoetan dago.
- *RGPD eta mezularitza profesionala: zergatik gehienek ez duten betetzen jakin gabe* — nazioarteko transferentziak, tratamenduaren arduraduna eta aztarna digital atzerakoia.
- *Sekretu profesionala aro digitalean* — zergatik konfidentziasuna arkitekturaren bidez bermatu behar den eta ez promesaren bidez.

[← Aurrekoa](#)[Pribatutasun erreala vs itxurazkoa: geure buruari egin beharreko galderak](#)

Azken irakurketak

- [Analisia · 2026\(e\)ko maiatzaren 26\(a\) Pribatutasun erreala vs itxurazkoa: geure buruari egin beharreko galderak](#)
- [Analisia · 2026\(e\)ko maiatzaren 25\(a\) Self-hosting praktika profesional gisa](#)
- [Kontzeptua · 2026\(e\)ko maiatzaren 23\(a\) 24 hitzak: zer den identitate kriptografiko bat](#)

Eraman artikulua hau zurekin behar duzun lekura.

[↓ Markdown](#) [↓ Testu arrunta](#) [↓ PDF](#)

Fitxategia zure gailura deskargatuko da. Bertatik gorde, Solo2ra inportatu edo nahi duzun lekuan parteka dezakezu. Cuadernosek ez du helburua zure ordean erabakitzen.

Lakre-zigilua · SHA-256 d422fc610c78d6d0a07cb739aede12cee670dd5b4eda7569e8972a80586e88bb

Cuadernos Lacre · [Menzuri Gestión S.L.](#)ren argitalpena ·
R.Eugeniok idatzia · [Solo2](#) taldeak editatua.

Webgune honek ez du cookierik erabiltzen. Zure nabigatzaileak kargatzen duen guztia guk idatzia edo gainbegiraturia dago, eta gure Europako zerbitzarietan dago ostatatuta: bisita-kontagailu anonimoa (Umami, autoostatatua) eta hizkuntza-hautatzaileak eta gai argi edo ilunaren hobespenerako behar den gutxieneko JavaScripta, zure gailuan bertan gordetzen dena. Kanpoko enpresen baliabiderik gabe, jarraipenik gabe, profilatua gabe, daturik partekatu gabe. Jarraitu nahi badiguzu: [RSS](#).